

Magdalena Gwioździk

 <https://orcid.org/0000-0001-5217-3892>

Karol Placzekiewicz

 <https://orcid.org/0000-0003-2826-3585>

Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza w Częstochowie

ŁAMANIE ZASAD ETYKI WE WPISACH DZIENNIKARZY NA PLATFORMIE TWITTER

Nowoczesny świat, oferujący szeroką gamę sposobów komunikacji jest jednocześnie poważnym zagrożeniem dla etyki dziennikarstwa. Jednym ze źródeł tych zagrożeń jest internetowa platforma Twitter, z której korzysta wielu polskich dziennikarzy, w celach publicystycznych, informacyjnych czy w charakterze life-stylowym. W dziennikarskich wpisach zauważalne są zjawiska naruszeń i łamania etyki dziennikarskiej, opisane na podstawie opracowanej przez Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich Karty Etycznej Mediów. Zachowania komunikacyjne polskich publicystów zawierają też oznaki łamania etyki słowa oraz netykiety. W celu przedstawienia wyżej wymienionych zachowań dziennikarskich w przestrzeni internetowej, opisane zostały wybrane wpisy Rafała Ziemkiewicza – dziennikarza, publicysty, współzałożyciela stowarzyszenia „Endecja” oraz Konrada Piaseckiego – dziennikarza telewizyjnego i radiowego, ogłoszonego w 2015 roku Dziennikarzem Roku. Aby lepiej zrozumieć, na czym polegają problemy naruszeń i łamania etyki dziennikarskiej, przybliżamy zasady etyki słowa oraz opisujemy zabiegi perswazji i manipulacji obu dziennikarzy.

Twitter – charakterystyka platformy

Twitter to platforma społecznościowa założona przez Jacka Dorsey’a, Noaha Glassa, Bizę Stone’a oraz Evana Williamsa. Funkcjonuje od 2006 roku jako serwis internetowy służący do udostępniania zróżnicowanych treści oraz do swobodnej wymiany poglądów. Platforma szybko zdobywała nowych użytkowników. W 2007 roku w ciągu trzech miesięcy przesłano 400 tys. wpisów, a w przebiegu czterech lat liczba kwartalnych tweetów wzrosła do 200 mln¹. Statystyki

¹ M. Palczewski, *Tweet jako odmiana newsa czy nowy (ponowoczesny) gatunek dziennikarski?*, „Nowe Media” 2013, nr 4, s. 32.

z 2020 roku świadczą o tym, że istnieje 1,3 mld kont, 330 mln użytkowników pozostaje wciąż aktywnych, a codziennie wysyłanych jest pół miliona tweetów. Szacuje się, że rocznie publikowanych jest 200 mld tweetów².

Twitter służy głównie dyskusjom między użytkownikami. Każdy może podjąć rozmowę z innym użytkownikiem, także z osobą publiczną, a nawet przedstawicielem sceny politycznej. Platforma pełni również funkcję informacyjną – użytkownicy mają możliwość dodawania relacji z wydarzeń z całego świata oraz udostępniania wiadomości z innych źródeł, takich jak portale informacyjne, konta społecznościowe stacji radiowych oraz telewizyjnych. Twitter ogranicza liczbę znaków wpisów i komentarzy, wymuszając w ten sposób zwięzły charakter tweetów. Dozwolone są wiadomości do 280 znaków, dołączanie multimediów, hashtagów oraz wzmianek o innym użytkowniku³. Główną formą informacyjnych tweetów są wpisy w postaci newsów powiadamiających o danym fakcie w jednym bądź dwóch zdaniach⁴.

Etyka słowa

Twitter jest miejscem wymiany poglądów charakteryzującym się odrzucaniem oficjalnego języka. Częstym zjawiskiem są tu kłótnie między użytkownikami, w które zaangażowane są także osoby publiczne, w tym dziennikarze.

Twitter, tak samo jak inne platformy społecznościowe bądź media informacyjne, jest miejscem, w którym obowiązuje etyka słowa. Jerzy Bartmiński przywołuje osiem „podstawowych zasad etyki słowa” sformułowanych przez polskie językoznawczynie – Jadwigę Puzyninę oraz Annę Pajdzińską. Zasady zostały podzielone na dwie grupy – jedna mówi o tym, czego zarówno nadawca, jak i odbiorca powinni unikać, w drugiej zaś wyłożono, czego obie strony dyskusji powinny przestrzegać. Poniżej przedstawiamy te zasady:

Nadawca:

- nie krzywdzić drugiego człowieka ani też grup społecznych słowem wrogiem, poniżającym, raniącym;
- nie okłamywać innych, nie manipulować za pomocą półprawd, pochlebstwa, demagogii, szantażu;

² Informacje o statystykach dotyczących Twittera zaczerpnęliśmy ze strony internetowej: https://www.websitehostingrating.com/pl/twitter-statistics/?fbclid=IwAR2T-lRwA1C60HU_bNTauRC-n1yhK49i4PXAT5ihMenszi79TB2wQjRq4bP8 (dostęp: 20.06.2021).

³ S. Chada, A. Kaliszewski, B. Lipińska, *Przewodnik po social media w Polsce*, IAB Polska 2020, s. 37.

⁴ K. Wolny-Zmorzyński, A. Kaliszewski, J. Stopek, W. Furman, *Gatunki dziennikarskie. Teoria. Praktyka. Język*, Warszawa 2009, s. 36.

- mówić tak, by partnerzy czuli się bezpiecznie i mieli świadomość akceptacji;
- mówić to, co się uważa za prawdę, chyba że przemilczenie lub nawet kłamstwo są uzasadnione dobrem innych;
- mówić tak, by nie utrudniać partnerowi rozumienia i nie denerwować go brakiem poprawności lub snobizmem językowym.

Odbiorca:

- nie zrywać dialogu, nie zamykać się na słowo innych, nie przyjmować go z góry powziętymi uprzedzeniami;
- jednocześnie jednak nie być naiwnym w odbiorze komunikatów, zdawać sobie sprawę z możliwości okłamywania i manipulacji;
- wysłuchiwać innych z dobrą wolą, choć bez naiwności, starając się rozumieć ich racje⁵.

Jerzy Bartmiński podsumowuje wspólne wartości ww. zasad: „życzliwość wobec drugiego; potrzeba kontaktu i otwarcia na drugiego; szczerłość i szacunek dla prawdy; krytycyzm wobec wypowiedzi innych; zrozumiałość i naturalność mówienia; skupienie uwagi, gotowość słuchania innych”⁶.

Nieco inne ujęcie etycznego użycia języka proponuje Anna Cegiela, przedstawiając trzy zasady:

- zasadę niedehumanizowania, zakładającą mówienie o człowieku w taki sposób, by szanować jego godność oraz zabraniającą sprowadzania człowieka do funkcji lub przedmiotu (np. nazywania człowieka „bagażem”, nazywania szczątków ludzkich „odpadami”);
- zasadę uwzględnienia tożsamości i wielowymiarowości człowieka, która przestrzega przed redukcją człowieka do jednej cechy, przynależności, rodzaju przekonań czy jednego czynu (mowa o nazywaniu człowieka np. homoseksualistą, konserwatystą, katolikiem). Przestrzeganie tej zasady zapewnia odbiorcy poczucie wartości, akceptacji oraz szacunku;
- zasadę suwerenności przyznającą prawo do własnych przekonań, do ich zmiany; wolności poglądów, postaw, ocen lub działań. Zasada suwerenności, inaczej nazywana zasadą zachowania i poszanowania autonomiczności człowieka, zapewnia bezpieczeństwo wolności wyboru, szacunek i akceptację oraz relację partnerską w stosunkach społecznych oraz dyskusji. Uwalnia rozmówców od dominacji, narzucania poglądów, marginalizowania oraz wykluczania⁷.

⁵ J. Puzynina, A. Pajdzińska, *Etyka słowa*, [w:] *O zagrożeniach i bogactwie polszczyzny*, red. J. Miodek, Wrocław 1996, s. 42.

⁶ J. Bartmiński, *Etyka słowa a potoczny wzorzec komunikacji*, Rada Języka Polskiego, https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1352&Itemid=50 (dostęp: 20.06.2021).

⁷ Obserwatorium Etyki Słowa, na podstawie: A. Cegiela, *Słowa i ludzie*, Warszawa 2014, <http://oes.uw.edu.pl/> (dostęp: 20.06.2021).

Podsumowując, zasady etyki słowa obejmują:

- sferę interakcyjną – zapewniającą konieczny w komunikacji szacunek dla partnera oraz gotowość do słuchania i dyskusji,
- sferę poznawczą – pozwalającą na odróżnienie prawdy od fałszu, gier językowych, hipotez oraz stwierdzeń nieprawdziwych,
- sferę formalno-językową – respektującą wzorce dobrego mówienia⁸.

We współczesnej komunikacji medialnej wszystkie te sfery są bardzo ważne z punktu widzenia etyki oraz rzetelności dziennikarskiej. Obecnie, gdy dociera do odbiorców bardzo dużo informacji z różnych źródeł, rolą dziennikarza jest rzetelne informowanie i objaśnianie rzeczywistości oraz szacunek dla różnorodności ludzi, zjawisk, poglądów.

Karta Etyczna Mediów

Dziennikarze, także podczas aktywności w przestrzeni sieciowej, są zobowiązani do przestrzegania Karty Etycznej Mediów opracowanej i podpisanej przez Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich 29 marca 1995 roku. Dokument zawiera następujące zasady etyki dziennikarskiej:

- zasada prawdy – dziennikarze oraz osoby biorące czynny udział w sferze medialnej (wydawcy, producenci, nadawcy) zobowiązani są do przekazywania informacji zgodnych z prawdą, sumieniem; pozbawionych zniekształceń, relacjonujących fakty w ich poprawnym kontekście. Zasada prawdy zobowiązuje również do sprostowań błędnych informacji;
- zasada obiektywizmu – autor zobowiązany jest do obiektywnego przedstawiania rzeczywistości niezależnie od swoich poglądów, do relacjonowania różnych punktów widzenia;
- zasada oddzielenia informacji od komentarza – wypowiedź autora musi umożliwić odróżnienie faktu od opinii;
- zasada uczciwości – autor musi działać w zgodzie ze swoim sumieniem, uwzględniając dobro odbiorcy; nie może ulegać wpływowi, musi być nieprzekupny oraz asertywny w kwestii działań niezgodnych z własnymi przekonaniem;
- zasada szacunku i tolerancji – dziennikarz musi szanować ludzką godność, cudze prawa, dobro osobiste, prywatność i dobre imię;
- zasada pierwszeństwa dobra odbiorcy – nadrzędnymi prawami wobec redakcji, dziennikarzy, wydawców, producentów oraz nadawców są prawa odbiorców;
- zasada wolności i odpowiedzialności – środowisko medialne bierze odpowiedzialność za treść oraz formę przekazu, a także wynikające z nich konsekwencje⁹.

⁸ J. Bartmiński, op. cit.

⁹ Karta Etyczna Mediów, http://www.dziennikarzerp.pl/wp-content/uploads/2010/06/karta_dziennikarzy.pdf (dostęp: 20.06.2021).

Twitter w środowisku polskich dziennikarzy

Z platformy korzystają nie tylko osoby prywatne. Twitter jest również popularny w środowisku osób publicznych, w tym polityków i dziennikarzy. Wśród dziennikarzy czynnie korzystających z Twittera są m.in.: Jarosław Kuźniar, Tomasz Lis, Edyta Hołdyńska, Tomasz Sekielski, Bartosz Węglarczyk, Dominika Wielowieyska, Jarosław Kurski, Ewa Zajączkowska-Hernik czy Tomasz Sommer. Konta dziennikarzy najczęściej przedstawiają ich opinie i poglądy, niekiedy służą do udostępniania informacji z innych mediów lub wpisów innych użytkowników.

Twitter jest portalem, na którym w dużej mierze odrzucono język oficjalny, zastępując go językiem potocznym. Nieoficjalny, potoczny sposób komunikacji jest m.in. spowodowany tym, że wpisy tworzone są na bieżąco, spontanicznie, nie są tak starannie opracowywane, jak tradycyjne teksty pisane.

Tweety ze względu na subiektywny charakter nierzadko bywają agresywne wobec pewnych odbiorców, we wpisach ujawniają się cechy stylu emocjonalnego. Najczęściej są to kłótnie między dziennikarzami, dziennikarzami a politykami lub dziennikarzami a innymi osobami publicznymi. Poniżej przedstawimy wybrane przykłady wpisów dwóch dziennikarzy, których sposób komunikacji narusza przedstawione zasady etyki oraz zasady etyki dziennikarskiej.

Powiązany ze środowiskiem prawicy dziennikarz i publicysta Rafał Ziemkiewicz jest aktywnym, kontrowersyjnym użytkownikiem Twittera. Jego profil koncentruje się na polityce, a szczególnie na kwestiach dotyczących opozycji. W krótkim biogramie Ziemkiewicz przedstawia się następująco: „[...] pisarz, publicysta, nowoczesny endek. Dowalam wszystkim, ale nie »po równo«”¹⁰. Tak więc już w autocharakterystyce zaznacza, że agresywny styl komunikacji jest zaplanowaną strategią. „Dowalanie”, o którym pisze, przejawia się m.in. w skłonności do wszczynania kłótni między użytkownikami Twittera.

Po przeciwnej światopoglądowo stronie można umieścić Konrada Piaseckiego, dziennikarza radiowego i telewizyjnego, związanego z TVN24, radiem RMF FM oraz Radiem Zet. Jego profil także skupia się na scenie politycznej, dziennikarz prezentuje opinie o wybranych wydarzeniach. Najczęściej komentuje poczynania polityków Prawa i Sprawiedliwości, i robi to w sposób dość kontrowersyjny.

¹⁰ Profil Rafała Ziemkiewicza na portalu Twitter, https://twitter.com/r_a_ziemkiewicz/status/1386224090898386944?s=21&fbclid=IwAR3ZgKNX4P-So__3lXljZhy3mmFnjvnyJD4NuC4jS0CtpZ2tLwEevNYZTcmA (dostęp: 20.06.2021).

Analiza wybranych wpisów Rafała Ziemkiewicza i Konrada Piaseckiego

Fot. 1. Rafał Ziemkiewicz o posłance Lewicy

Źródło: Profil Rafała Ziemkiewicza na portalu Twitter.

We wpisie Rafała Ziemkiewicza (fot. 1) zauważalne jest złamanie zasady respektowania osobowego wymiaru człowieka, która zabrania dehumanizowania, czyli m.in. redukcjonowania człowieka do elementu jakiejś całości, którą w tym przypadku jest ideologia faszyzmu.

Nazwanie posłanki lewicy, Wandy Nowickiej, „faszystką” to także złamanie wpisanej w Kartę Etyczną Mediów zasady szacunku i tolerancji. Poza tym przypisanie posłance cech osoby reprezentującej zbrodniczą ideologię jest naruszeniem jej dobrego imienia. Nazywanie w ten sposób Nowickiej w mediach społecznościowych wywołało spore oburzenie. Posłanka zwróciła uwagę na siebie w 2017 roku, kiedy nazwała Święto Niepodległości wypaczonym świętem narodowym, odnosząc się do marszu w Warszawie.

Fot. 2. Ziemkiewicz o młodych działaczach Lewicy

Źródło: Profil Rafała Ziemkiewicza na portalu Twitter.

Pozostając przy aktywności Rafała Ziemkiewicza, poddajmy analizie wpis dotyczący sprawy paczkomatów (fot. 2). Chodziło o nagły przyrost stawianych punktów odbioru przesyłek. Młodzieżowi działacze partii Razem na swoim profilu na Facebooku udostępnili grafikę, na której znajdował się paczkomat InPost, a obok znalazł się napis „Wyzysk pracowników i pracowniczek. Naciąganie ustawy krajobrazowej”. W tweecie Rafał Ziemkiewicz nawiązał do niewspierania polskich marek przez opozycyjnych polityków. Nazywając działania młodzieżówki Razem „lewactwem”, użył określenia pejoratywnego, etykiety, którą obecnie w prawicowej publicystyce określa się pogardliwie osoby mające lewicowe poglądy. W ten sposób Ziemkiewicz złamał po raz kolejny zasadę szacunku i tolerancji, ponieważ każdy człowiek ma prawo do własnych poglądów. We wpisie można też zauważyć naruszenie zasady oddzielenia informacji od komentarza. Tekst umieszczony w poście pochodzi z portalu tygodnika dorzeczy.pl, który Ziemkiewicz współtworzy. Umieszczając tweet z linkiem do tekstu, który powinien informować, a jednocześnie dodając swój komentarz, publicysta nie uwzględnił zasad etyki dziennikarskiej. Odbiorca, który przeczyta najpierw subiektywny wpis dziennikarza, będzie uprzedzony do tekstu prasowego, co wpłynie na odbiór

przedstawionej w nim sytuacji. Odnosząc się do zasad etycznego użycia języka, można zauważyć złamanie zasady zachowania i poszanowania autonomiczności (suwerenności) człowieka, która mówi o odrębnym sposobie myślenia każdej jednostki. Inaczej rzecz ujmując, zasada ta podkreśla, że każdy człowiek ma prawo do rozumienia świata w indywidualny sposób.

Konrad_Piasecki
@KonradPiasecki

...

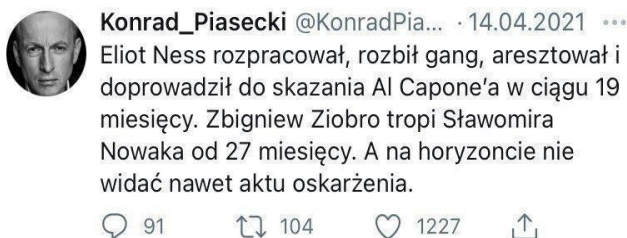
Wszystkich pragnących przekonywać
mnie, że ich wyobrażenie na mój temat
czyni z mnie szuję, szmatę, szubrawca i
parszywca muszę poinformować, że mam
wyłączone powiadomienia od osób,
których nie followuję. Smutna to była
decyzja, ale odporność na durnotę i
chamstwo ma swe granice

Fot. 3. Użycie wyrazów obraźliwych przez Konrada Piaseckiego

Źródło: Profil Konrada Piaseckiego na portalu Twitter.

W jednym z wpisów Konrada Piaseckiego w warstwie językowej zauważamy liczne wyrazy obraźliwe, które bardzo negatywnie rzutują na odbiór treści (fot. 3). Bazując na Karcie Etycznej Mediów, można tu stwierdzić naruszenie zasady wolności i odpowiedzialności, która mówi o odpowiedzialności za treść i formę przekazu oraz wynikające z niej konsekwencje. Należy pamiętać, że będąc osobą publiczną, trzeba się mierzyć z szeroko pojętym hejtem w sieci. Dziennikarz TVN, publikując swoje wypowiedzi czy przemyślenia, powinien więc mieć na uwadze, że komuś może się nie spodobać jego stanowisko, ktoś może się z nim nie zgodzić. W analizowanym tweecie w pewien sposób odebrał internautom możliwość skomentowania wpisu, wyrażenia opinii. W tym miejscu można również mówić o złamaniu jednej z trzech zasad etycznego użycia języka. Mamy na myśli zasadę zachowania i poszanowania autonomiczności (suwerenności) człowieka. Podobnie jak w poprzednim przykładzie, odbiorcom odebrana została możliwość samodzielnego rozumienia świata.

W wielu wpisach Konrad Piasecki posługuje się ironią, za pomocą której, w sposób subtelny, ale dający się z łatwością zauważyć, ośmiesza partię rządzącą i jej przedstawicieli. Świadczą o tym choćby wpisy dotyczące ministra Zbigniewa Ziobry (fot. 4), którego dziennikarz porównał do Eliota Nessa, czyli agenta federalnego specjalizującego się w walce z przestępczością, i podkreślił w ten sposób nieudolność ministra sprawiedliwości. Nie użył słów krzywdzących czy poniżających, ale można śmiało stwierdzić, że Piasecki, pisząc to, poniżył Ziobrę.

Fot. 4. Porównanie Z. Ziobry do Eliota Nessa

Źródło: Profil Konrada Piaseckiego na portalu Twitter.

Fot. 5. Uderzenie w partię rządzącą

Źródło: Profil Konrada Piaseckiego na portalu Twitter.

Kolejny wpis (fot. 5) pokazuje jeszcze inny sposób bardzo krytycznej, a jednocześnie ironicznej, oceny działań partii rządzącej. Okazuje się, że moc ośmieszenia może mieć pozornie neutralne połączenie „wielce sprawne” (słowo „wielce” jest tu ironiczne), które zostało skontrastowane z brakiem aktualizowania danych, czyli z oczywistym zaniechaniem.

Fot. 6. Komentarz Ziemkiewicza

Źródło: Profil Rafała Ziemkiewicza na portalu Twitter.

Z kolei Rafał Ziemkiewicz częściej krytykuje opozycję, używając określeń jednoznacznie pejoratywnych, ekspresywnych, często ośmieszających (fot. 6). We wpisie poniżej (fot. 7) w sposób dosadny obraził nie tylko młodych działaczy lewicy, ale również ich przodków. Jest to złamanie zasady szacunku.

Rafał A. Ziemkiewicz
@R_A_Ziemkiewicz

Młoda Lewica po raz kolejny przypomina,
że nie jest żadną młodą lewicą, tylko
pogrobowymi wypierdkami komuny, z
nostalgią wspominającymi, że ich ojcowie
kiedyś mordowali całe klasy społeczne i
narody, a oni mogą se dziś tylko memy
rysować.

Fot. 7. Komentarz Ziemkiewicza dot. Młodej Lewicy

Źródło: Profil Rafała Ziemkiewicza na portalu Twitter.

Podsumowanie

Po analizie i przedstawieniu wpisów dziennikarzy o odmiennych poglądach z łatwością można zauważyć powtarzające się naruszenia oraz przejawy łamania: zasad zawartych w Karcie Etycznej Mediów, zasad etycznego użycia języka oraz reguł dyskusji. Dla wypowiedzi Rafała Ziemkiewicza charakterystyczne są takie cechy jak: brak poszanowania poglądów innych oraz dosadne, obraźliwe słowa określające opozycję. W wypowiedziach publicysta jest bardzo bezpośredni i często stosuje styl agresywny, używa określeń, które mają „dowalić” – jak nazwał to w swoim biogramie.

W przypadku Konrada Piaseckiego naruszenie wyżej wymienionych zasad dokonuje się w subtelniejszy sposób. Zazwyczaj uderzenie w partię, której rządów nie popiera, łączy się z ironią i subiektywną oceną faktów.

Na podstawie ukazanych przykładów można zauważyć, że dziennikarze często zapominają o zasadach etyki komunikacji. Najczęściej dotyczy to zasady szanowania wielowymiarowości człowieka i poszanowania odmienności poglądów. Dziennikarze zajmują stanowisko w sporze, który często sami zaostwiają. W ten sposób publiczna komunikacja staje się areną walki, a nie wymiany argumentów. Przeanalizowane wpisy to tylko niewielka część przykładów naruszeń i agresji słownej, których kopalnią jest właśnie Twitter.

Bibliografia

Bartmiński J., *Etyka słowa a potoczny wzorzec komunikacji*, Rada Języka Polskiego, https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1352&Itemid=50 (dostęp: 20.06.2021).

- Cegiela A., *Słowa i ludzie*, Warszawa 2014, <http://oes.uw.edu.pl> (dostęp: 20.06.2021).
- Chada S., Kaliszewski A., Lipińska B., *Przewodnik po social media w Polsce*, IAB Polska 2020.
- Karta Etyczna Mediów, http://www.dziennikarzerp.pl/wp-content/uploads/2010/06/karta_dziennikarzy.pdf (dostęp: 20.06.2021).
- Palczewski M., *Tweet jako odmiana newsa czy nowy (ponowoczesny) gatunek dziennikarski?*, „Nowe Media” 2013, nr 4.
- Profil Konrada Piaseckiego na portalu Twitter (dostęp: 20.06.2021).
- Profil Rafała Ziemkiewicza na portalu Twitter (dostęp: 20.06.2021).
- Puzynina J., Pajdzińska A., *Etyka słowa*, [w:] *O zagrożeniach i bogactwie polszczyzny*, red. J. Miodek, Wrocław 1996.
- Strona dotycząca statystyk Twittera: https://www.websitehostingrating.com/pl/twitter-statistics/?fbclid=IwAR2TlRwA1C60HU_bNTauRC-n1yhK49i4PXAT5ih-Menszi79TB2wQjRq4bP8 (dostęp: 20.06.2021).
- Wolny-Zmorzyński K., Kaliszewski A., Stopek J., Furman W., *Gatunki dziennikarskie. Teoria. Praktyka. Język*, Warszawa 2009.

Abstract

The aim of the paper is to describe examples of violations and breaches of journalistic ethics committed by Polish writers. Using examples of Twitter posts published by Polish journalists and referring to the Media Ethics Charter, created by the Polish Journalists Association, we will present communicative behaviours, which glaringly violate and breach rules of netiquette as well as ethics of journalism and language. In the article we will use selected posts published by Rafał Ziemkiewicz – journalist, publicist, co-creator of Endecja association, and Konrad Piasecki – TV and radio broadcaster, titled the Journalist of the Year 2015.

Twitter is a platform for exchanging views and it is characterised by the use of colloquial rather than formal language. Arguments between users are a common occurrence and public figures – including journalists, who notoriously use eristic tactics – often get involved. The article will talk about the ethics of language, which require respect for the interlocutor, willingness to listen and to conduct (or engage in) a constructive dialogue and are applicable in interactive exchange of views. Selected posts will showcase violations and breaches of those rules, as well as methods of persuasion and manipulation used by the two journalists.

Keywords: ethics, journalist ethics, word ethics, eristics, persuasion, manipulation